

Nasvet za pomoč farmerjem-Debata o sodiščih odložena

Predsednik opisal kongresu resni položaj, v katerem se nahaja ameriško farmerstvo, in priporočal, naj federalna vlada takoj vzame v pretres to vprašanje. — Predlagal štiri točke za izboljšanje farmerskega stanja.

Washington, D. C. — Na priporočilo predsednika Roosevelta se je pred časom posebna komisija spravila na delo, da je preiskala razmere, v katerih se nahaja ameriško farmerstvo in življenjski standard, katerega je deležen farmer. Komisija je končala delo ter predložila svoje priporočilo za izboljšanje farmerskega stanja in na podlagi teh priporočil je predsednik sestavil posebno spomenico, katero je v torek predložil kongresu.

Predsednik povdarja v spomenici, da je po poročilu komisije stanje farmerstva nad vse resno in da potrebuje to vprašanje takojšnje temeljite pozornosti od strani vlade. Predvsem v zadnjih letih čimdalje bolj izgineva ideal ameriškega farmerja, da bi lastoval svojo lastno zemljo in jo obdeloval, kajti številni najemniki so bolj in bolj višja. Tako je bil pred pol stoletja samo vsak četrti farmer najemnik; danes so se razmere tako poslabšale, da sta med petimi farmerji po dva taka, ki obdelujeta najeto zemljo, ponekod pa pride število teh najemnikov po sedem na vsakih deset farmerjev.

Ne pa samo, da se število najemnikov vedno bolj višja, marveč istočasno postaja tudi položaj tistih farmerjev, ki še vedno lastujejo svojo zemljo, čimdalje bolj negotov in mnogi tisoči so v nevarnosti, da izgube svojo farmo. Na ta način je polovica ameriškega farmerskega prebivalstva v negotovosti in v finančni stiski in take razmere so vse prej kakor zdrave za splošno narodno gospodarsko življenje ter zahtevajo nujno od pomoč. Te od pomoči pa se ne more pričakovati od strani posameznih držav, marveč je to problem cele dežele kot take in se mora zato baviti z njim predvsem federalna vlada. V to svrhu je predsednik navedel kongresu priporočilo, ki ga je stavila omenjena komisija, in ki obsega štiri točke:

Najprej se mora nuditi prilika tistim najemnikom, ki so se izkazali kot večji in zmožni farmerji, da pridejo do svojih lastnih farm. V to svrhu naj bi jim dalo dolgoročno posojilo, ki bi ga počasi odplačevali, in obenem bi imeli tudi dostop do nasvetov farmerskih strokovnjakov. Druga točka govori, naj bi se farmerjem, ki lastujejo svojo zemljo, dajala mala posojila, ako jih potrebujejo, in obenem tudi nudila strokovna izobrazba, da jim bo omogočeno, ohraniti svojo zemljo. Poskrbeti pa se ima istočasno tudi za to, da se dvigne življenjski standard tistim, ki ostanejo najemniki, kakor tudi farmerskim delavcem, katere se naj navajajo na to, da si pridobijo svojo lastno zemljo. Tretjič, vlada naj poskrbi, da

LJUT BOJ NA OBEH STRANEH

Vprašanje preuredbe vrhovnega sodišča dalo povod za srdit boj.

Washington, D. C. — Silovit politični boj je zadivil po celi Ameriki zaradi predsedničkovega predloga o imenovanju šest novih sodnikov v vrhovno sodišče. Sedanji boj živo spominja na ljuto borbo, ki se je vršila pred par meseci ob volilni kampanji: Tedaj je velebiznes skušal pobiti predsednika, da spravi z dnevnega reda njegov New Deal, zdaj skuša isti velebiznes pobiti predsedniku sredstvo, s pomočjo katerega bi bilo temu omogočeno, nastopiti proti velebiznesu. Splošna kongresna razprava o tem predlogu se bo bržkone precej odložila. Predsednik sam tako kaže želi, ker hoče, naj ljudstvo samo najprej uvidi, kako važna zadeva je to, in naj nato od ljudstva pride pritisk na kongres. V to svrhu nastopajo skoraj vsak dan razni vladni govorniki na radio, ki zagovarjajo predsednikov predlog. Nepotrebno je omeniti, da tudi zastopniki kapitalizma ne mirujejo in se, kakor v volilni kampanji, poslužujejo radia, predvsem pa svojega mnogostevilnega časopisja.

WM. GREEN POSTAL — MUZIKANT

Chicago, Ill. — Načelnik delavske federacije, Wm. Green, je bil doslej premogar, vsaj član je bil premogarske unije, katere unijsko karto je imel. Pretekli ponedeljek pa ga je ta unija izključila, ko ga je obdoličila, da je "izdal delavstvo." Premogarska unija, kakor znano, se je priključila Lewisovi skupini, C. I. O. Kot neunijski član bi moral Green zdaj izgubiti načelnništvo federacije. V tem kritičnem položaju je priskočila na pomoč tukajšnja unija muzikantov in ga sprejela za svojega člana.

POVODENJ V KALIFORNIJI

Los Angeles, Cal. — Tukajšnje mesto z okoliškimi kraji je prizadeto od občutne poplave, katero je povzročilo dolgotrajno deževje. Okrog 1500 ljudi se je moralo izseliti iz svojih domov, katere je vodovje zalilo, in poplava je povzročila smrt 11 oseb. Od povodnj trpi najbolj južni in jugovzhodni del tega mesta. V bližnjem mestu Venice je bilo zalitih od vode okrog 40 blokov.

se nerodovita zemlja, na kateri farmer ne more napraviti dovolj za življenje, vzame iz obdelovanja, in se takim farmerjem pripomne, da pridejo na dobro zemljo; in končno naj države in federalna vlada sodelujejo, da se izboljša splošni sistem najemništva.

Veliki dan katoliškega tiska

ZA KATEREGA SE SKLICUJE VELIKI SHOD VSEH SLOVENCEV V

Jolietu in okolici

v nedeljo, 21. februarja ob 3. uri popoldne

v SLOVENIA DVORANI na No. Chicago cesti

Vsi Slovenci v Jolietu in okolici so prijazno vabljeni k obilni udeležbi. Vsi, ki citate to vabilo, povejte to še svojim prijateljem in znancem in jih pripeljite na ta veliki važni shod.

Program shoda bo sledeči:

1. Shod otvori in vodi PREČ. G. JOHN PLEVNİK, župnik slov. župnije sv. Jožefa in duhovni vodja K. S. K. Jednote.
2. Govori: PREČ. G. BERNARD AMBROŽIČ, urednik "Ave. Maria".
3. Govori: MR. FRANK OPEKA, glav. predsednik K. S. K. Jednote.
4. Govori: MR. JOHN JERIC, urednik "Amer. Slovenca".
5. Govori: MR. GEORGE STONICK, glav. predsednik Dr. sv. Družine.
6. Govori: PREČ. G. LEONARD BOGOLIN, iz Lemonta, angleški govor za mlade.
7. Govori: MR. LEO MLADIČ, iz Chicage.

Na shod so povabljeni vsi zastopniki vseh katoliških društev in organizacij. Pridite polnoštevilno! Vse uljudno vabijo

SKLICATELJI.

JEKLARSKO VPRAŠANJE

Znanstveniki povdarjajo nujnost organiziranja jeklarjev.

Pittsburgh, Pa. — Znanstveniki tukajšnje univerze so pretekli ponedeljek zvečer podali rezultat svojih triletnih študij o vprašanju položaja v jeklarski industriji. Povdarili so, da je nujno potrebno, da se jeklarsko delavstvo organizira, in najbolj priporočljiva je za nje ena sama unija za celokupno industrijo, torej ne po strokah, marveč takozvana "vertikalna" unija. Tako unijo priporoča John Lewis. Okrog 300 industrijalcev, bankirjev in podobnih magnatov je prisostvovalo banketu, na katerem se je podalo omenjeno priporočilo znanstvenikov, in gotovo jim ni bilo preveč prijetno, ko so iz teh vplivnih virov slišali tako nepričakovano obsodbo proti samim sebi.

ČAS POGREBOV IZRABLJAL ZA VLOME

Chicago, Ill. — Neki 44 letni J. MacGregor je bil v ponedeljek zasačen od policije, ko je ropal hišo na 6227 No. Artesian ave., iz katere se je tisti čas ravno vršil pogreb. Pri možu so našli naznanila o smrtnih slučajih, katere je izrezal iz dnevnih listov, in je tako očividno izrabljajl zmedo, katere navadno nastane v hiši

SVARILLO PRED PONAREJENIMI BANKOVCI

Chicago, Ill. — Tukajšnja podružnica federalnega zakladništva je objavila svarilo, da so v tukajšnjem mestu in drugod po osrednjem zapadu v kroženju izvrstno ponarejeni \$5 in \$10 bankovci. Petdollarski bankovci nosijo na prednji strani črko "J" s klišejko številko 189. Na zadnji strani na spodnjem levem oglu pa je klišejka številka 401. Serija je označena kot iz 1934, dočim so številke serije različne. — \$10 bankovci so tudi 1934 serije; na prednji strani nosijo črko "J" in klišejko številko 26, na zadnji strani pa je klišejka številka 303.

KRIŽEM SVETA

— Kobe, Japonska. — Semkaj je prispelo v torek 50 katoliških prelato in 250 laikov pod vodstvom kardinala Dougherty. Skupina se je za kratek obisk ustavila tukaj na svojem potu proti domu z evharističnega kongresa na Filipinih.

— Bukaresta, Rumunija. — Med kraljem Karlom in vladnim kabinetom je prišlo do krize, med katero se je min. predsednik podal resignacijo, ki pa ni bila sprejeta. Napestost je povzročila neka fašistična organizacija s svojimi demonstracijami.

ob času pogreba, za svoj pokop.

ŠPANIJO BODO 'ZAPRLI'

Evropa utegne končno učinkovito nastopiti.

London, Anglija. — V torek so se zbrali delegati takozvanega nevtralnostnega odbora, v katerem je zastopanih 27 držav, k svojemu ponovnemu zasedanju glede Španije. Kakor se zdi, se utegnejo ta čas države v resnici zediniti na tem, da se odtegne zunanjia pomoč Španiji pri njeni civilni vojni. V programu, ki je bil odboru predložen, je določeno, da od te sobote dalje ne sme nobena država več dovoliti prostovoljcem odhoda na Špansko. S 6. marcem pa bi se nato Španija zaprla okrog in okrog od mednarodnega brodovja in vojaštva, ki bi preprečilo dostop tujcemcem.

GOVERNER BO ČUVAL KOMPANIJE

Trenton N. J. — Tukajšnji governor Hoffman je v ponedeljek podal izjavo, v kateri je povdaril, da bo z vsemi razpoložljivimi sredstvi nastopil proti delavstvu, ako bi to skušalo vprizoriti v njegovi državi kako sedečo stavko, češ, da so take stavke protizakonite. Navedel je pri tem čudno primero, namreč, da ima delavstvo toliko pravice zasesti tovarno, kakor imajo gangsterji pravico zasesti banko.

Iz Jugoslavije

Na zanimive najdbe so naleteli v St. Jerneju na Dolenjskem, ko so pri gradnji neke hiše kopali za kletne prostore. — Nesreča starega hlapca Matije Zobeja, katerega so pohodili konji. — Razno.

Ko je bila naša Dolenjska še morje...

St. Jernej, 26. jan. — V Dolenji Stari vasi pri St. Jerneju si je gradil letos Martin Hosta novo hišico in si je izkopal v zemljo tudi kletne prostore. V globini poldruga metra je naletel na številne sledove morskovodnih živali, med katerimi je bilo največ rib. Živali so bile v mehkelem terenu nenavadno dobro ohranjene in je bilo na njih opaziti vso organsko strukturo do podrobnosti. Okamenine so bile žal zelo drobljive in bi bila pri zbiranju potrebna največja pazljivost.

Najdba spominja na drugo starejšo dobo. Ko so gradili kartuzijo Pleterje, so prekopali za cesto nizek s trto zasajen griček Golobinjak in pri tem delu naleteli na dve okameneli ribi. Ljudje so se začudeni vpraševali, odkod neki ribi globoko v hribu. Odgovor ni tako preprost in ga more dati le strokovnjak. Vsekakor sta najdišči na Golobinjak in v Stari vasi do nekdaj tod se razlivačega morja, okamenela ribe pa s spomin na davno, davno preteklost, ko je bilo obliče naše zemlje še izpraznjeno kozarčke. Med pošteno drugačno, ko na primer še Gorjancev nikjer ni bilo in je nja in nazadnje je več njih na Sredozemsko morje bolj ali manj zmagovito osvajalo južne dele Evrope. Saj so bile celo dobe, ko je Evropa skoro v celoti prekrila voda. S sentjernejske polje, ki je več metrov debela naplavina proda, je še zelo mlada tvorba, medtem ko je Golobinjak in Josilna plast v Stari vasi usledila iz starejših geoloških dob.

Starejši Sentjernejsčani se še dobro spominjajo "rudosledca" Tavčarja, ki si je vtepel v glavo, da mora najti v St. Jerneju premog. Najel je nekaj izvežbanih rudarjev in pričel vrtati v zemljo. Dve leti so ob Starem potoku na Bakšetovem bregu kopali navpičen rov in prodrli v globino 42 m. V globino je izginilo mnogo voz lesa, s katerimi so parili stene, premoga pa ni bilo nikjer. Poizkus je bil v geološkem pogledu vseeno zanimiv, ker je pokazal, da sega v vso izkopano globino plast usledine, v kateri je bilo po zatrevanju takratnih opazovalcev vseskozi najti sledove školk in polžev.

Pod konjskimi kopiti

Maribor, 27. jan. — Svoječasno je bilo poročano o usodni smrtni nesreči, ki se je pripetila v Danjelovem grabnu pri Prevaljah. Zdaj je postal 54 letni hlapec Matija Zobej nova žrtev tega klanca. Zobej je bil uslužben pri lesnem trgovcu Francu Kuncu in je okoli 6. ure zvečer stopal pred dvovprežnim vozom, ki je bil natovljen s hloidi, proti domu. Danijelov klaneec je zelo nevaren zaradi prepada ob cesti in morajo vozniki biti na tem mestu zelo previdni. Tudi Zobej je korakal pred vozom, da ne bi konja z vozom vred treščila v prepad. Nesrečno naključje pa je hotelo, da je Zobej na poledenelih tleh spodrsnilo in je treščil na tla pod konjska kopita. Kolesje je šlo preko prsi in nog. Konja sta pripeljala voz sama domov, nakar so domači postali pozorni in takoj zaslužili, da se je nekaj zgodilo. Takoj so pohiteli proti Danijelovemu klanecu, kjer so našli Zobeja mrtvega. Smrt na nesrečo je zbudila splošno sočutje z usodo ubogega hlapca.

Nesreča v gozdu

Josip Zuran, 44 letni posestnik iz Male Vranice v ptujskem okraju je šel v gozd, da podere nekaj dreves. Pri sekanju mu je pomagala tudi njegova žena. Pa je prišlo do nesreče, da je posekano drevo padlo na ženo in ji strlo nogo ter ji prizadajalo tudi hude notranje poškodbe.

S steklenico po glavi

V neki gostilni v Arji vasi pri Celju so sedeli neki moški in si krajšali čas s tem, da so izpraznjevali kozarčke. Med pogovorom je prišlo do prereke, ki je v nazadnje je več njih na skočilo na 29 letnega delavca Vekoslava Gervajsa iz Arje vasi in so mu z udarci steklenice prebili lobanjo.

Smrtna kosa

V Šmartnem pri Litiji je umrla M. Prijatelj, dolgoletna posestnica na Dolah pri Litiji stara 79 let. — Na Hajdin pri Ptujju je umrl Blaž Klaneček, splošno spoštovan in priljubljen posestnik in trgovec. — V Celju je umrl Anton Rode, solastnik celjske tiskarne Brata Rode-Martinčič, star 48 let.

Nesreča pri delu

Iz Rožne doline je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 15 letni delavec Milan Jug, ki je pomagal na cirkularski žagati drva, a mu je cirkularka zgrabila roko in ga nevarno porezala.

Nesreča pri delu

Iz Rožne doline je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 15 letni delavec Milan Jug, ki je pomagal na cirkularski žagati drva, a mu je cirkularka zgrabila roko in ga nevarno porezala.

Nevarno poškodovan

Iz Vod pri Trbovljah je bil pripeljan v ljubljansko bolnico 26 letni hlapec Jakob Lovčič, doma od Sv. Jurja pod Kumom. Zašel je bil v prepri, v katerem ga je posestnikov sin zabodel z nožem v prsa. Izgubil je mnogo krvi in poleg tega ima ranjen tudi želodec.

IRITE AMER. SLOVENCA

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Vrlo dobro

Izgleda, da utegne na Hrvaškem vendarle priti do nekkih vsaj znosnih razmer. Kjer prevladuje domišljija, ima pamet hudo stališče, in uspeti ne more niti najbolj razborit politik. Radič je bil pristen Hrvat, razum se mu je izgubil v mašti. Dr. Maček hladno računa z razumom. Dobro je povedal hrvaški kmetom, da komunizem ni za kmeta, ker poleg napačnega naziranja o življenju in svetu mora ostati kmetu, kar položi s trudom v zemljo, ako mu zemlja kaj da, in bi komunistična delitev prišla v prid le krogom, ki se znajo poriniti na čelo gibanja, pa ne producirajo, le konzumirajo.

Še bolj razsodno in pametno je povedal dr. Maček glede komunizma delavcem, pa velja pred vsem za vse slovanske delavce. Vsaj dozdaj je slovanski delavec pri vsakem delavskem gibanju igral le vlogo masnega produciranja za delavske vrste, sam pa ni imel nobene važnejše vloge, delal je, kakor pravimo, štafažo za druge. V Beljaku je število slovenskega delavstva prekašalo število nemškega, besede pa ni imelo, porivali so ga zdaj sem, zdaj tja, kakor je nemškim voditeljem kazalo. Slovenski socialisti so bili pod komando nemških in židovskih voditeljev, igrali v nekem oziru vlogo kakih sužnjev. Znano je, da so Nemci pošiljali slovenske soderuge iz Ljubljane in Trsta zoper svoje nemške nasprotnike, in Slovenci so to vlogo celo radi prevzemali, saj se je pred leti nekdo še po ameriškanskih časnikih hvalil, da je pobijal na shodih — farje, pač krščansko-socialno organizirano delavstvo med Nemci na Zgornjem Štajerskem. Tako je bilo vsepovsod s slovanskim delavstvom.

Prav pred zadnjimi volitvami je bilo precej prerokana med slovanskimi socialisti tu pri nas, ali naj grejo oni v borbo, ali pa naj to storijo drugi, ker so jih ti pač potiskali v ospredje, da bi šli po kostanje v ogenj, sami bi pa stali lepo v ozadju. Jurišarji so bili slovanski delavci, in naj bi bili še naprej, kakor je Avstrija nekoč porabljal slovenske regimente za tako jurišarsko delo, in so bili slovanski polki celo ponosni na tako — suženjsko vlogo.

Dr. Maček je zelo pametno povedal pred hrvaškimi delavci, ko je izjavil: "Često se čuje: Što koristi Hrvatstvo? I da radnici cijelog sveta morajo biti organizirani bez obzira na narod. Govori se često o visini standarda života engleskih i francuskih radnika. A da li bi mogao biti standard tih engleskih i francuskih radnika tako visok, da za njih ne rade milijuni Indijanca (Indijec...) Tko govori o internacionalizmu, taj radi na tome, da Hrvat-ski narod bude rob drugom narodu — a to mi nečemo". Kar je tu povedal glede na hrvaške delavce, velja v popolni meri za vse slovanske delavce. V internacionalizmu so le hlapci, sužnji drugih. Morda je tudi Mačkov hrvaški nacionalizem pretiran ali v marsičem zgrešen, toda ideja, da slovansko delavstvo ne spada v internacionalizem je izborna, slovanski delavec naj se postavi na narodno stališče, če noče biti — rob, suženj.

Po francoski revoluciji so veliko debatirali, kdo je zagrešil to morijo med narodom. Eni so dolžili kralja, drugi kraljico, tretji zopet tega ali onega ministra. Carlyle, zgodovinar je prav povedal: Ni le krivda posameznikov, vsi in vsak so revolucijo zakrivali. Vsak od Karla Velikega do današnjega dneva, vsi od najvišjega v palači ob Seini pa do snajžvega čevljev na cesti. Vsak jo je zakrivil, kdorkoli je kedaj zamudil kako dolžnost. Množina teh zamujenih dolžnosti se je grmadila in večala, dokler ni lepega dne katastrofa udarila.

Zato je tako velika nevarnost odpada v naših vrstah, ker nočemo poznati žrtvovanja, ko gre za naš tisk. Kljub ekonomski tiskosti imamo še vedno toliko denarja za tobak, za šport, za potovanja in druge potrebne in nepotrebne stvari, ali bi se nam tako poznalo, če bi se kaj žrtvovali za naše časopise. — Rev. Tot.

Alban Stoltz eden najboljših nemških katoliških pisateljev je dejal: "Tisk je bojna fronta, na kateri se bje bitka

med nebom in zemljo."

Papež Pij XI. je deal: Tisk je nosivec in stvaritelj javnega mnenja, katoliški tisk naj bi bil zvočnik Cerkve, po katerem gre beseda Boga.

USPEH TRIDNEVNE POBOŽNOSTI

West Allis, Wis. Razočaran sem bil na pe-pelnično sredo zvečer. Za mnoge ni bilo prostora v cerkvi; stali so morali, klečati, izven klopi.

Moj sošolec, moj prijatelj, profesor Rev. Franjo Missia, mi je mnogo pomagal. Še veliko več dobrega storil v vsakem oziru za našo župnijo. Zanimal se je kot učitelj gregorijanskega petja v St. Paul semenišču zadnjih 29 let; — avtoriteta petja v Minnesoti in drugod. Naš pevski zbor ga je zanimal. Peli so milo in krasno. Ostal je pri nas v ponedeljek in dal več ur navodila našim organistinji Miss Josephine Imperle in cerkvenemu pevskemu zboru. Prav zanimivo. Imamo dobro petje, rečem po svoje, 50% boljše kot prej — drugi pravijo 100% boljše. Kaj bo prinesla prihodnost, ko naši zvesti pevci in pevke lepo sodelujejo, bomo imeli priliko slišati. — Pazite se slovanski cerkveni zbori. Trudite se, ali vedite, west-alliški pevski zbor bo na krmi-lu in se vas ne bojimo. Cerkevno petje povikuje službo božjo. — Njegovo delo nam bo ostalo vsem v spominu. Hvala lepa Tebi dragi Franjo.

Srčen pozdrav vsem.

Rev. James Cherne

ČAJANKA JUGOSLOVANSKE ŽENE

Chicago, Ill.

Vam vsem je znano, kolika nesreča je zadela na tisoče ljudi v krajih, kjer je bila velika povodenj zadnjih par mesecev. O tem ni potrebno še posebej na dolgo in široko razpravljati, ampak kolikor je mogoče hitro priskočiti na pomoč. — Ničesar pa ne moremo storiti za tiste, ki so v tej strašni nesreči izgubili življenje. Tembolj pa potrebujejo pomoči oni, ki so si jedva rešili iz vode svoje življenje, medtem, ko jim je vse ostalo uničeno. Krščanska dolžnost nas veže da pomagamo vsem, ki pomoči potrebujejo.

Jugoslovanska žena se je še vedno držala te dolžnosti in v tem namenu takoj poslala \$25.00, ker se zaveda resničnosti izreka, da "dvakrat pomaga, kdor hitro pomaga."

Seveda, za to nepreračunljivo škodo je ta svota silno majhna. Zato smo se odločile, da priredimo dobrodelno prireditve, tako imenovano "Čajanko," katere čisti donos bomo poslale na Rdeči križ za po-

plavljenec. V tem namenu vabimo vse Jugoslovane in Jugoslovanke, brez razlike vere in vse sestersko kličemo, da se te dobrodelne prireditve udeležite. Na tej dobrodelni prireditvi bo prav podučen prosvetni program, poleg katerega se bo servirala zakuska. Uverjene smo, da bodo rojaki in rojakinje rade volje prišli na to dobrodelno prireditve in s tem pokazali lojalnost in svoje dobro srce napram potrebniim.

Čajanka se bo vršila v nedeljo 21. februarja ob 3. uri popoldne v šolski dvorani sv. Stefana na Lincoln St. in Cermak Rd. Vstopnina bo 35c. Kdor pa more še kaj več dati, še lepša mi hvala, ker čim več se od te prireditve dobi, večja bo pomoč za nesrečne poplavljenec, ob enem bo mesto Chicago dalo večje priznanje vsem Jugoslovanom v mestu, za njihovo sodelovanje v pomoč poplavljenecem.

V programu bo nastopila naša nadepolna mladina s svojimi pesmimi, igrami in godbo. Priliko bomo imeli tudi slišati našega uglednega in poznane-ga dr. J. Miloša, ki bo obdržal lepo in podučno predavanje. Enako bo vredno gledati tudi krasne slike, katere nam bo pokazala znana "Mayor Kelly Campaign, Keep Chicago Safe."

Ne pozabite torej nedelje 21. februarja in pridite ob 3 uri popoldne v zgoraj omenjene dvorano na to dobrodelno prireditve. Da boste vsi kar najbolje postreženi, vam jamči odbor Jugoslovanske žene.

SPOMIN NA DESETLETNICO ODHODA IZ DOMOVINE

Chicago, Ill.

Menda ne bo preveč, g. urednik, če prosim za nekoliko prostora v listu, da opišem slovo iz domovine leta 1926 in cenjenim čitateljem oživim nekoliko spomine na našo lepo Slovenijo.

Leta 1925 sem začel iskati pravic in potni list za Ameriko. V rokah sem imel samo krstni list, katerega izda duhovnik, ko krsti otroka in ta krstni list je pričal, da sem bil rojen v Ameriki in pa da sem po tem tudi ameriškanski državljan, kakor to vele postavbe Združenih držav. Moram se pa zahvaliti mojim staršem, da so bili katoličani, kajti drugače bi ne bil nikoli videl Amerike. — Predno sem pa dobil vse potrebne listine od ameriškanskega konzulata v Zagrebu, je preteklo leto in

pol časa. Dne 1. septembra sem imel skupaj vse listine in pa potni list, vse je bilo v redu, le "šif-karte" ni bilo in ker mi jo ni bilo treba poprej imeti, sem jo dobil zadnji dan odhoda v rojstno Ameriko. — Od prvega septembra pa do 13. septembra sem se poslavljaj od svojih sorodnikov, prijateljev in znancev. Kamor sem prišel so me lepo sprejeli, me lepo pogostili in se ure in ure pogovarjali z menoj pozno v noč, tako da sem v enem dnevu jako malo obhodil. Ti pogovorili so bili tako pristržni in prijateljski, ter tako raznolični, da bi me nazadnje skoro odvrnili od mojega načrta, da se podam v rojstno Ameriko. — Kaj boš hodil v tujino, — so mi rekli. — Tu imaš Ameriko. Pozimi koljše prešiče okolu kmetov in gostilničarjev, pole-tu pa doma na polju in na žagi pomagaja. — Resnica je, da sem imel čez mero, le denarja ni bilo.

Dne 13. septembra je bil dan odhoda iz Suhe proti Škofji Loki. Zadnjo noč pred odhodom sem prav malo spal, pa ne vem ali zaradi odhoda, ki je bil tako blizu, ali zaradi skrbi. Ob 5 uri zjutraj sem bil že pokonecu, spravil obleko in vse druge stvari v pleten kovčeg, v katerega sem spravil tudi dve steklenici domačega sadnega žganja, za "zdravila" proti morskimi boleznim; dalje sem dejal tudi eno salamo, cela dva čevlja dolgo, katero mi je dala Anzelcova Nežka s Trate na postaji, tako da sem precejšnjo kos salame še v Chicago prinesel. — Nikdar ne bom pozabil, koliko je bilo tekanja in skakanja sem ter tje in med tem je marsikatera solza spozlela iz oči mojih domačih, tako da je še meni sree nekako navzdol lezlo. — Oče in konj sta že čakala kedaj se bova z materjo odpravila na voz, ki nas popelje na postajo.

Kar nisem se mogel ločiti od svojih domačih, od brata, sestre in stare matere, katere je bila že nad 60 let stara. V solzah mi je rekla: "Jože, nikoli več se ne bova videla." Nato mi je stisnila desnico rekoč: — Odhajaš sedaj od nas. Ne pozabi pa na Boga in na nas tukaj doma in Bog tudi tebe ne bo pozabil; varuj se slabe družbe. — Nato podam desnico vsem ostalim, poberem kovčeg in grem na zapravljen-ček, kjer sta že sedela oče in mati. Bič zapoje po zraku in voz se začne pomikati po prašni cesti. Še enkrat se ozrem nazaj na naša poslopja, dokler mi ne izginejo izpred oči. Enako sem gledal tudi na domače, ki so gledali za menoj in si pri tem mislili: Bog ve, če se bomo še kedaj videli. — Od nas pa do postaje je 20 minut s konjem. Ko smo se peljali po cesti, so me fantje in dekleta pozdravljali in mi mahali z robei, jaz sem pa odzdravljaj, dokler nismo prišli na postajo v Škofji Loki, odkoder sva se z materjo od-peljala proti Ljubljani. Vlak je odpeljal s postaje ob 7:30

mo prišli v Ljub-ljan. — Takoj stopila k agen-tu Canard Line, da sva tam kupila vozni listek do Havre in šif-karto. Ko sva to opravila, sva se napotila v hotel Slon na kosilo, nato v prodajalno kupit nove Lubasove harmoni-ke, da smo s tem izpolnili mo-jo zadnjo željo. Odpeljala sva se še na Rakovnik, kamor sem hodil v višje šole, da sva ob-iskala cerkev Marije Pomočni-ce ter se ji priporočit za sre-čno pot čez veliko morje. Nazaj grede v Ljubljano, me je ma-ti podučila za na pot v tujino in ko sva prišla v mesto, mi je podala svoj materinski bla-goslov za srečno rajžo, nakar se je z vlakom odpeljala na-zaj proti Škofji Loki, ker je bilo doma na kmetiji veliko dela. Jaz sem pa čakal na brzovlak, ki je pripihal iz Za-greba ob 9:30 zvečer, na ka-terege se nas je vstopilo 53 Slovencev. Vstopil je tudi agent, ki nas je spremljal do Havre. Vlak je drvel proti Go-renjskemu in na postaji Škof-ja Loka za par minut obstal. Stopil sem k oknu, ki je bilo odprto in tu sem zapazil vse svoje domače. Oče stopi k oknu in mi poda desnico ter mi reče, naj ne pozabim na Boga. Zakliče mi še enkrat pristržni zbogom, vlak zažvižga in se začne pomikati proti Kranju in Jesenicam ter dalje na Ko-roško in naprej.

Tako sta mi pokojni oče in mati, katera še živi, podala zadnje nauke za pot v tujino, da bi ja ne izgubil sv. vere, po kateri sta me vzgojila. Bala sta se, da se ne izgubim, ker sem bil šele 18 let star. — Tako so učili tudi drugi očete in matere svoje sinove, toda žalibog, veliko jih je, ki so vero zavrgli, kmalu ko so prišli v A-meriko in sedaj nas katoličane napadajo ter sramote to, kar je bilo njih staršem sveto.

Dva dni nas je zelo predno-smo prišli do Havre, kjer smo morali čakati na naš parnik "Pariz", ker se je bil nekoliko pokvaril na potu iz New Yorka v Havre. Celih sedem dni smo se veselili v Havre. Vsaki večer smo se jaz in trije drugi godci zbrali skupaj in smo po večerji začeli igrati naše slovanske pol-ke in valčke in pričel se je ples, ki je trajal do pozne jutranje ure. Plesali so pa tudi drugi gostje in nam dali klobuk fran-kov, (francoskega denarja), ka-tere smo pa takoj drugi dan vse zapravili po Havre, ko smo si o-gledovali mesto in mestne zani-mivosti. Tako je šlo dan za dnem, do 22. septembra, ko je prišlo povelje, da naj vsak pobere svo-je stvari in se pripravi za odhod. Kmalu nato so nas naložili na truke in v tem trenutku se mi je prav tako zadelo, kot da so na-ložili prešiče za v klavnico. — Ti truki so nas odpeljali do parni-ka, kjer smo se postavili v vrsto ter šli k pregledu (vizit) skozi celo vrsto zdravnikov, če bi mor-da na katerem ne našli kake bo-lezni. Če so katerega našli, so ga odstavili iz vrste in moral se je zdraviti ter čakati. To je bilo popoldne, zvečer je pa bila ve-

(Dalje na 3. strani)

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Mr. Martin Kremesec ozdravel Chicago, Ill. — Naš pijonir Mr. Martin Kremesec je spet med nami in pravi da zdaj še laž-je hodi, kakor preje, če tudi je pri nesreči, ko se je poškodoval na nogi izgubil mnogo krvi. Pravi da zdaj mlada kri je bolj-ša in lažje hodi. Želimo mu, da da bi še dolgo dolgo let tako bi-lo!

Štorklja se je oglasila

Chicago, Ill. — Pri družini Mr. in Mrs. Joseph Bokal na Pullmanu, se je te dni oglasila gospa štorklja in pustila tam krepkega sinčka. Naše čestitke. — Mr. Joseph Bokal je sin naše zelo delavne zastopnice Mrs. Rose Bokal na Pullmanu.

Poročila iz starega kraja

Cleveland, O. — Tukajšnja rojakinja Mrs. Mary Hočevar iz Raymond Ave. v Maple Heights je dobila iz starega kraja žalost-no poročilo, da ji je v Bogdanji vasi pri Žužemberku umrl za pljučnico njen oče Franc Novak v starosti 75 let. Pokojni je svoj čas bival v Clevelandu 20 let. Zapušča že zgoraj omenjeno, v starem kraju pa ženo, štiri sino-ve in dve hčeri.

Jubilej

Milwaukee, Wis. — Srebrno poroko sta tukaj praznovala Mr. in Mrs. Anton Tratnik s pete ceste na južni strani. Prijatelji so jima za to slavnost priredili lep supraj party. — Drugi sre-brni jubilej sta praznovala Mr. in Mrs. Martin Volovšek, ki sta-nujeta na 2. cesti. Tudi ta dva sta bila deležna lepega suprajza.

Kratke vesti iz Clevelanda

Cleveland, O. — Težko je obo-lela Mrs. Frances Čoš in se je morala podati v bolnico, toda je že zopet doma, a še vedno pod zdravniškim nadzorstvom. — V Emergency bolnišnici je bila o-perirana Mrs. Mary Duša z E. 51. ceste. — V St. Alexis bolniš-nico je bila odpeljana Mrs. Suš-taršič z East 160. ceste. — V Glenville bolnišnico je morala Mrs. Louis Fortuna s Keewance Ave. — Srebrno poroko sta praz-novala poznana Mr. in Mrs. Tom Pustotnik z Hecker Ave. — V Washington, D. C. se je podal Slovenec Mr. Louis Drašler, dr-žavni inženir, ki bo sprejet v av-dijenci pri predsedniku Roose-veltu. — Rojenice so se oglasile pri družini dr. in Mrs. Anthony Vichick in prinesle sinka prvo-rojenca.

Avtna nesreča

Milwaukee, Wis. — Poškodbe na glavi in drugod po životu je dobil rojak John Mesarich s So. in 2. ceste. Mudil se je na West Allisu in za povratek domov je najel taksí. Nepazljivi voznik je zadel z vso silo v spredaj vozeči avto in sunek je Mesaricha vr-kel s sedeža na naprej proti sprednjemu delu avtomobila, da je dobil resne poškodbe.

"TARZANOVA DVOJNIKA"

(59)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tarzan si je hotel na divjačjem slonu najti trenutke odpočinka, a hči, ki je bil slonov rilec vendarle predlo-gil in med tem ko se mu je unikal, še mu je zdrsnilo da je zdrknil na tla. Tu ga je zadel slonov rilec z vso močjo v rano, da je Tarzan v silnih bolečinah padel na tleh in običat brez moči.

Divji slon Gudah je pri tem zagnal zmagovalen krik in se obenem pripra-vil, da s svojo mogočno nogo stane le-žečega Tarzana. — Divjak Baadu je ves živoren opazoval ta boj med Tarzanom in strašnim slonom. Bal se je, da bo Tarzan vendarle usel raz-dvijati živali in se z begom rešil v bližnje džunglo.

Ko je pa enkrat videl, da je Tarzan ležal pred slonom na tleh in da je slon že dvigal svojo strašno nogo da ga ponemra, se je odpravil stran. Vedel je, da je sedaj Tarzana konec, četudi ni videl, kako je Gudah stopil nanj. Ni mu bilo treba tega gledati, saj jhi je že več tako končalo v Dolni smrti.

Hitel je Baadu skozi džunglo, hitel, da čimprej naznani čest o Tarzanovem koncu poglavarju Gata Gata. Ni iskal poti, ne staze, kar naravnost jo je u-bral, samo da bi si prihranil na času. V čast si je štel, da in ko pomagal spraviti Tarzana, zato si je vso pot go-voiril: "Tarzan je mrtev! Gudah Stra-šni ga je umoril!"

"MATI SKRB"

ROMAN

Spisal
Herman SudermannPrevedel
Mirko Javornik

"Bojazen — s to se moraš še sprijazniti — jaz sem jo imel vse svoje življenje in če nisem vedel, zakaj, sem si brž našel razlog. Saj tudi ni tako hudo — če bi človek skrbi in strahu ne imel, bi niti ne vedel, zakaj živi. — A pomisli samo, kako si lahko zadovoljna: same vesele obraze zreš krog sebe, mati se čuti srečno, kljub vsemu trpljenju — saj je tako, ne?"

"Da, hvala Bogu," je rekla, "niti slutiti ne, kako slabo je z njo."

"No, vidiš! — In oče slutiti prav tako malo; nobena skrb ju ne teži, ljubita se in ljubita tudi tebe, nobena huda beseda ne pade med vami — in kadar bo mati zaprla oči, bo to mogoče storila z nasmeškom in bo lahko rekla: pa sem le bila vedno zelo srečna! — Povej mi — Ali moreš zahtevati še več?"

"A ona ne sme umreti!" je zaklicala Elsbeth.

"Zakaj ne?" je vprašal, "ali je smrt tako zlo?"

"Za njo ne — toda zame."

"En sam človek pri tem nič ne šteje," je odvrnil in trdo stisnil ustnice, "treba je pač gledati, kako bo vsakdo s seboj opravil. — — — Smrt je samo potem zlo, če je človek svoj živ dan čakal na srečo, pa ni prišla. Takrat mora biti človeku pri srcu, kakor če bi lačen vstal od bogato obložene mize, in to bi rad prihranil vsakega človeku, ki ga imam rad. — Poglej, jaz imam tudi mater — ta je nekoč tudi hotela biti srečna in še zdaj bi prerada bila — jaz sem edini, ki bi ji mogel sneti skrb z vratu, pa nimam moči za to. Kaj meni, kako mi mora biti pri srcu? Gledam jo, kako se stara v boli in tiski. . . usta ji vpadajo in brada se podaljšuje. . . že dolgo ne izgovori nobene glasne besede, vse tišja postaja od dne do dne. . . in tako na tihem bo nekega dne umrla. . . in jaz bom stal poleg in bom dejal: ti si tega kriv, niti enega samega srečnega dne ji nisi mogel pripraviti."

"Ti ubogi človek ti," je šepetala, "ali ti ne morem prav nič pomagati?"

"Nihče mi ne more pomagati, — dokler oče —" utihnil je, tok lastnih misli ga je prestrašil.

Oba sta molčala. — Dolgo sta sedela negibno na mestu in polna skrbi opirala dvajsetletni glavi na roke. Mesečina je srebrno ležala na njunih laseh, ki jih je mehki veter v poljani gibal v lahнем pohranju.

Potem se je povlekla nad njiju oblačna senca.

Oba sta vztrepetala.

Pri srcu jima je bilo, kakor da širi ona žalostna vila, ki sta jo imenovala "Mater Skrb", svojo žalostno perot čez njiju.

"Domov grem," je dejala Elsbeth in vstala.

"Pojdi z Bogom!" je odgovoril Pavel slovesno.

Prijela ga je za obe roki. "Hvala ti," je rekla lahno, "tako, tako dober si bil z menoj."

"In kadar me boš spet potrebovala —"

"Ti bom prišla pa jaz žvižgat," je odvrnila z nasmehom.

In potem sta se ločila.

Kakor v snu je korakal Pavel skozi temni gozd.

Jelke so lahko pošumevale. . . na sivem mahu so plesali žarki lune.

"Vendar je čudno," si je mislil, "da mi vsi tožijo svojo bol," in iz tega je sklepal, da mora biti pač on najsrečnejši med vsemi.

"Ali pa najsrečnejši," je pristavil zamišljeno, a vendar se je potem skrivnostno zasmejal in vrgel čepico v zrak.

Ko je stopil na svetlo poljano, je zapazil, kako je pred njim smuknilo dvoje senc in izginito v megleni dalji.

Takoj nato je začel za seboj v brinju pokanje vej.

Brž se je obrnil in ozrl drugo dvojico senc, ki se je za grmom pogreznila v zemljo.

"Vsa poljana je menda nocoj živa," je mrmral in smehljaje se je pristavil: "Seveda, saj je kresna noč."

Kmalu za njim sta prišli domov dvojčki z zmehanimi lasmi in razgreti obrazi. Pravili sta, da jima je župnik do polnoči bral iz kart. Da bosta kmalu dobili moža, so kazale.

Hihitajoč se sta zlezli v spalnico.

12.

Stari Meyhofer je plaval v sami sreči. Zagotovilo starega Douglasa, da se bo udeležil njegovega podjetja, je dvignilo njegove nade v omotično višino. Ušesa, ki so se mu dozda zapirala, so začela željno prisluskovati njegovim razlagam, in v gostilnah, kjer so ga do zdaj sprejemali z napol zaničljivim, napol pomilovalnim smehljajem, je začel veljati za možaka.

"S polovico premoženja hoče skočiti noter," je pripovedoval; "pravkar smo stopili v zvezo z Borsigom v Berlinu, ki nam bo dobavil potrebne stroje; v Oldenburg smo pisali po tehničnega direktorja, in dan za dnem nam prihajajo vprašanja, po kaki ceni bi hoteli oddati milijon šotne opeke."

Posledica tega je bila, da so ga začeli siliti, naj prične z izdajo delnic. In kadar so se v gruclah gnetli krog njega in ga prosili, naj vsakemu zagotovi toliko in toliko kosov, se je naduto prsil in menil, da bodo najbrž ostale v trdnih rokah.

Doma se je bavil s tem, da je delal načrte za zaglavje trgovskih papirjev bodoče firme, in v vseh žepih mu je žvenketal izposojeni denar.

Štirje tedni so bili pretekli od kresa, ko so prinesli iz Helenental dvojce vabil, eno za gospoda Meyhoferja mlajšega in drugo za mladi dami.

"Za vrtni praznik," je stalo v vabilih.

"Aha, se že potegujejo za našo naklonjenost," je zaklical stari, "podgane vohajo slanino."

Pavel je šel s svojim vabilom, ki je nosilo Elsbethino pisanje, za senik in je v samoti celo dolgo uro študiral pismenke.

Potem je stopil v svojo podstrešnico in se postavil pred zrcalo.

Ugotovil je, da mu je porasla in se zgostila brada in da so samo na licih še ostajala skromno pokrita mesta.

"Bo šlo," je dejal v navalu nečimernosti, a ko se je videl v nasmehu, se je čutil globokim, žalostnim gubam, ki so se vlekle od oči mimo nosa prav do ušnih kotov.

"Gube delajo človeka zanimivega," se je tolažil.

KO OBNAVLJATE naročnine, ali ko pošiljate nove naročnine ne pozabite obenem omeniti, kateremu kampanjskemu kandidatu želite nakloniti vaše glasove. Ne pozabite tega!

LEPA IN UGODNA PRILIKA!

Na prodaj je posestvo v stari domovini pri Jesenovic, fara Rajhenburg, Štajersko; blizu dobro poslujučega premogovnika (Coal Mine). Posestvo obsega iz polovice (pol) grunta, velika nova zidana z opeko (ci-glom) pokrita hiša; vsa potrebna gospodarska poslopja, nev-sahljiv studenec, lep vinograd in lep velik gozd; vse v najboljšem stanju.

Tu bivajoč lastnik mora, hoče in želi čim prej vse skupaj prodati; zamenja se tudi za posestvo v Clevelandu ali za zam-zle bančne vloge.

Tisti, ki se za kaj takega zanimajo, naj se oglasijo
JAKOB KRAJNC, lastnik
1345 East 65th Street,
Cleveland, Ohio.

Pisano polje

J. M. Trunk

Pegler — pegla.

Pegler, the pincushion in reverse," po našem bi rekli, da je ježast, pegla jezuita Parsons. Človek z normalnim razumom bi sodil da bi jezuit Parsons dobil celo nekaj pri-znanja, ko je opozoril na po-trebne reforme v Španiji, pa jih le še huje dobi po hrbtu in g. Molek se veseli in govori o — gorki zaščitici. Ignacij je prosil Boga, da bi bil njegov red vedno preganjen, kako priznanje je toraj kočljiva za-deva. Dalje so zdaj komunisti nedolžni ko novorojena dete-ta, vsak odpor zoper komuni-zem se proglasi kot izraz fa-šizma, in pri strasteh se ne more apelirati na razsodnost. S tem nikakor nočem trditi, da bi naj se ne opozarjalo na dej-

stva, ki jasno pričajo zoper strast. Po Pegleru meni g. Mo-lek:

"Jezuit Parsons se boji, da bodo komunisti provocirali fa-šizem tudi v Ameriki, toda Pegler ne deli tega strahu z njim. Pegler meni, da komuni-stična nevarnost v Ameriki je zelo neznatna, lahko pa na-raste — če se bodo v New Yorku ponavljale razkošne "debutanske" gostije, ki stane-jo po \$50,000 do \$100,000 vsaka, če se bodo ameriške bogatkinje še kaj dolgo po pav-je kazale v kožuhih po \$35,000 in če bodo ameriški boga-taški trojci, ki niso še nikdar izvršili nobenega koristnega dela v svojem življenju, še nadalje plačevali svojim raz-poročenim ženam alimente po milijon dolarjev. Te ekonom-ske in socialne monstroznosti v Ameriki je treba odpraviti in komunistična nevarnost izgri-ne. Ali jezuitje kaj delajo za odpravo teh krivic. . ."

Poudarek je prav v zadnji vrsti: "Ali jezuitje kaj delajo za odpravo teh krivic?" Ka-kor se pač vzame. Morda Peg-ler — Molek pričakuje ali celo zahtevata, naj bi jezuitje šli razgrajati na "debutanske" gostije, trgali drage kožuhe, protestirali na sodnih zoper alim-ente razporečenkam. Kdo naj bi bil tako zarukan? Je-zuitje in z njimi katoliška cer-kev ima le besedo, pri člove-ški svobodi pa se lahko kdo ravna po besedi ali ne ravna, preko tega moralnega sredstva ni sredstva. Le kaka politična stranka ima še druga sredstva.

Tednik jezuitov v New Yorku, America, piše dne 15. pros. t. l. štev. 15:

"A SYSTEM — call it what you will — under which it is possible for five or six millions of willing and able-bodied men to be out of work and unable to secure work for months at a time with no other source of income, can-not be said to be perfect or even satisfactory; on the con-trary, it can be said to have failed in at least one very im-portant detail." These are no Communist's words but were spoken by Mr. Daniel Willard, President of the Baltimore and Ohio Railroad, before a serious gathering. Mr. Willard is al-most excessively apologetic when, putting himself in the place of the able-bodied man anxious to work, unable to find any and forced by cir-cumstances to steal, he adds:

"While I do not like to say so, I would be less than candid if I did not say that in such cir-cumstances I should steal be-fore I would starve." Let Mr. Willard take heart from the thought that Christian moral teaching would absolve him from guilt in his supposed case. It is not cheering to con-sider our unemployment pro-blem. But unless we are ready to make some radical changes in the "system" and moreover forego some of our much prized national boasts to name only one, our high standard of living, it looks as if our present eight million unem-ployed will not be greatly re-duced. Each one of these is a potential agitator, Communist, Anarchist. Meanwhile there is something that can be done. Within a week in three Eastern cities, three parties were given for members of the family, the cost of which averaged \$50,000 each. What to do, you will say. The money is theirs to spend as they will, after they have paid their due taxes. Let this much be said:

the same teaching that ab-solves the starving man that steals a loaf, points with steady hand to the obligations of wealth, the duties of the possessors of this world's goods. Private property, whether in land or other goods, is not an absolute thing, as any acquaintance with Cath-olic teaching will prove, whether one consults the Pa-pal Encyclicals, the Medieval moralists or the Church Fa-thers of the earlier centuries.

Več ko učiti na zunaj je-zuitje ne morejo na znotraj, v lastnem redu, pa idite in po-glejte, če hočete videti — krščanski in pravi komunizem.

Na zunaj ima zdaj katoliška cerkev besedo le v okrožju, ki obsega Vatikan, Vatican City. Kako je tam. Isti tednik "Ame-rica" ima v isti številki slede-čo notico:

"POPE AS EMPLOYER

EDITOR: The Paris Croix for September 30 points out some facts about the employes of Vatican City.

The code for the employes of Vatican City distinguishes itself by the impress of a Chri-stian spirit, by a regard for the dignity of man and for the value of labor. The dis-charge of several offices by one and the same employe is not allowed. The work day consist of seven hours. All workmen and official are entitled to a vacation with continued pay. If an employe has been on the sick list for more than six months, he re-ceives two-thirds of his nor-mal pay. If an employe, of-ficial or workman has con-tacted a disease in consequence of his labor, he receives dur-ing the entire course of his sickness his full wages or sa-lary. The employes of the Va-tican, residing in the Città del Vaticano, enjoy free lodging, exemption from taxation and from custom on all articles of food.

The Holy Father applies practically what he teaches theoretically.

Florissant, Mo.

Joseph H. Wels, S. J."

Ježasti Pegler, ki zbada je-zuitje in katoliško cerkev, se lahko sam zbode, in g. Molek, ki govori o — gorki zaščitici, si jo tudi lahko sam prisoli.

Niti prvi, niti drugi kaj take-ga ne bo storil, saj bi morala prav oba skočiti iz svoje kože.

HOČETE napraviti ve-selje vašim hčeram in si-novom? Dobro, tedaj po-skrbite, da dobite čimprej katalog kampanjskih na-grad od Uprave "Amer. Slovenca"!

VELIK BLAZNIKOV PRATIK

ZA LETO 1937

JE TUKAJ!

Kakor vsako leto, je tudi letos prav zanimi-va. Krasijo jo lepe šte-vilne slike in druge zani-mivosti. Naročite jo ta-koj dokler zaloga ne poide, da ne bote pre-pozni. Stane s poštnino vred

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna

AMER. SLOVENEK

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.

Zdaj je čas, da si naročite

Naročniki jih bodo dobili prihodnje je-sen in sicer naslednje knjige:

1. KOLEDAR za leto 1938.
2. VEČERNICE, povest "Iznani menih".
3. DRUŽINSKI MOLITVENIK.
5. ŽIVLJENJE SVETNIKOV, 12 snopič.
4. BAJTARJI, lepa povest.

Mohorjeve knjige

Naročnino na Mohorjeve knjige sprejemamo sa-mo DO 6. MARCA 1937. Na poznejša naročila se ne bo mogoče ozirati. Kdor ima namen in želi si naročiti Mohorjeve knjige za leto 1938, naj to stori takoj.

KNJIGE STANEJO \$1.25

Naročila za Mohorjeve knjige za Ameriko sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois